



ION-LIST

LETO III.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 12

Tekoči račun pri Poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, štev. 10.644. Naročnina četrletno din 9.—, polletno din 16.—, celoletno din 30.—.

Ameriški Hamlet še vedno premišljuje



„... to je zdaj vprašanje ...“

Julijska številka »Totege lista« izide vsled praznikov že v četrtek, dne 27. t. m.

Važno za naročnike!

Trikrat in celo še večkrat letno smo doslej pošiljali našim naročnikom opomine s položnicami na naše stroške. Z ozirom na povišane poštn pristojbine nam opominjanje na ta način ni več mogoče. Prosimo cenj. naročnike, da točno prečitajo to opozorilo in v izogib nadaljnjih stroškov točno vrše plačevanje.

Odslej bomo postopali takole: Naročnik, ki mu je potekla naročnina, prejme od uprave lista položnico in obvestilo, ki obvešča, da je naročnina potekla in prosi za nadaljnjo naklonjenost. **To obvestilo pošiljamo na strošek uprave!**

Če na to obvestilo ni odziva, sledi po preteku treh mesecev **prvi opomin v zaprtem pismu**; zanj si uprava zaračuna 3 dinarje stroškov! Kdor tudi na ta opomin ne poravna obveznosti, prejme po nadaljnjih treh mesecih **drugi opomin**, ki si ga uprava seveda zopet zaračuna. Če tudi na tega ni odziva, sledi še **tretji opomin**, čigar stroške mora zopet nositi naročnik. Celoletni zaostankarji pa prejmejo ob zaključku letnika še **zadnji, to je advokatski opomin**, z vsemi stroški opominjanja uprave in nje pravnega zastopnika.

Ni naš namen izvajati s tem pritisk na naročnike. Uvideti pa morajo sami, da list, ki se je takorekoč brez vsakih začetnih sredstev povzpел na lepo višino in ostal edini slovenski humoristični list, mora izpolnjevati svoje denarne obveznosti, kar pa mu brez točnega nakazovanja naročnine ni mogoče.

Cenjeni naročniki naj blagovolijo gornje vrstice upoštevati. Nikakih podpor list ne prosi. Živel bo lahko mirno, če bo širni krog naročnikov točno nakazoval denar.

Uredništvo in uprava.

IZ EVROPSKIH GLEDALIŠČ

V naših gledališčih se kljub koncu sezone opazuje velika delavnost. — Vse kaže, da se bo po zaključku redne sezone takoj odprla poletna sezona in bomo imeli v Evropi kar naprej dovolj teatra. Trenutno žanjejo največ uspeha te-le igre:

MNOGO HRUPA ZA NIČ, opereta po Šekspirjevi komediji v večnem ponavljanju.

OJ, TA SOLDASKI BOBEN, tragedija z bombardersko muziko.

OPOZORILO

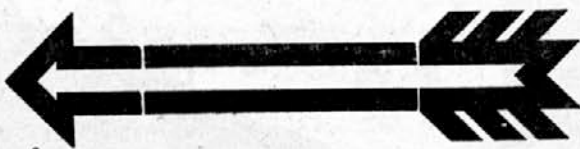
Častno diploma podeli japonski poročevalski urad tistemu junaku, ki

bi pregovoril boga Marsa za kratek telefonski pogovor z japonskimi generali. Seveda bi se moral Mars obvezati, da zaupa vse najnovejše evropske izkušnje in jih da generalom v patent. Prijave sprejema Agencija »Rumena rasa«.

V ČASNIKIH

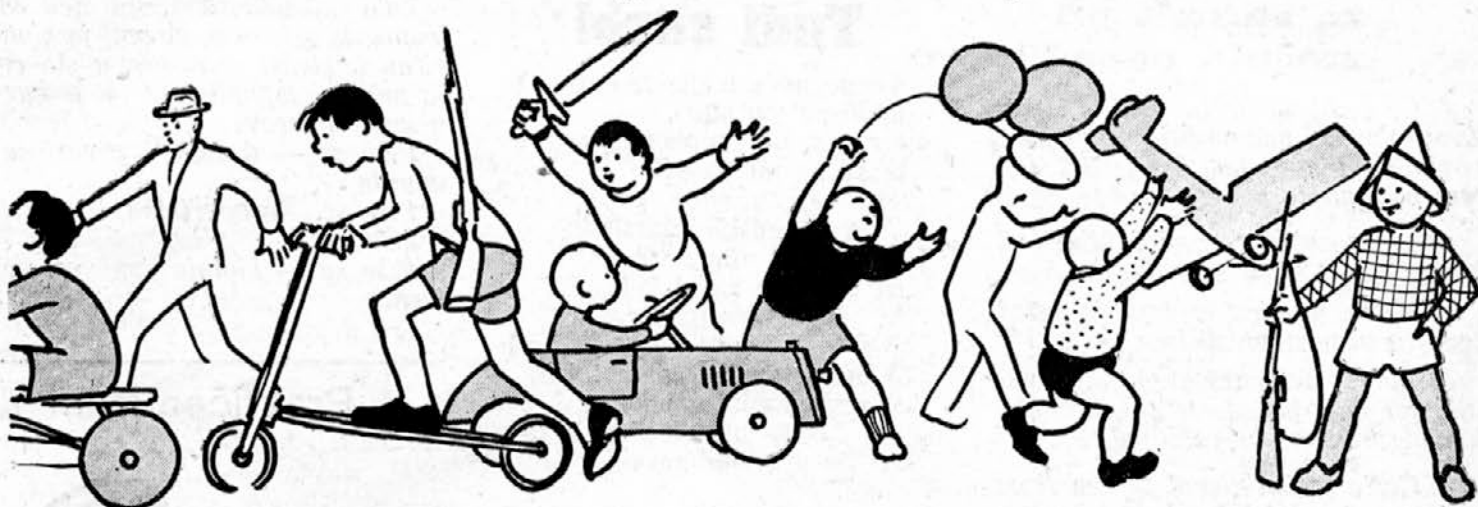
čitamo, da so čisto resni listi nad dvajset let pisarili čisto neresne pravljice. Žal, da »Toti list« ne spada med resne liste in se ne more pridružiti vsem drugim listom, ki sami sebe demantirajo. Če pojde tako naprej, bo proti naši volji naš list edini resni list, dočim bodo naši dnevni nehoti organi dobre volje. To je pa za narodovo zdravje kaj koristno!

ČITAJTE



vsaj to levo
opozorilo
uredništva
in uprave

Naša „deveta kolona“,



ki ogroža življenje mirnih pasantov na mestni aveniji.

KAJ JE NOS IN KAJ JE MINA?

Nos:

Nos je tista čer na morju obličja, ob kateri se razbije marsikatera ladja lepote...

Mina:

Mina je tista čer na morju sveta, ob kateri se razbije marsikatera ladja moči...

ZLATI STARI ČASI

On in ona sta zelo stara. Edino veselje jima je potovanje. Zato potujeta in obiskujeta muzeje. V nekem muzeju opazita zelo čuden predmet.

Ona: »Kaj pa predstavlja ta inštrument?«

Muzejski sluga: »To je natezalnica iz zbirke „mučila“.«

On: »Iz katere dobe, prosim?«

Muzejski sluga: »Oh, iz zlatih starih časov...«

POVSOD NEKAJ

Zapad razsvetljuje bengalični ogenj, na vzhodu razstavljajo žito, koruzo, Amerika Marsu milijarde oddaja, bo vzhod mar nakrmil umetnikom Muzo?

ODHODNICA

Bil Daladier je dozorel, da je lahko v pozabo šel. Naposled naj bo kar vesel, saj pokojnino bo imel.

Premnogemu ni dano to; ko gre v pozabo, gre v nebo; monakovskega piva sit zgubi za drugo apetit.

»ŠOLA, ZAKLAD ŽIVLJENJA...«

Profesor prirodoznanosti: sova spada med tiste ptice, ki prihajajo iz svojih skrivališč na svetlo šele — ponoči...

Neumornemu Rudolfu

O Rusiji predava,
razlaga,
debatira,
z vsemi polemizira.
Kol'ko kur,
masti in prest,
sme dandan's
Sovjet pojest.

PREVIDNOST

V ciganovo hišo je bila udarila strela in pop je rekel, da je to božja kazen za obile krive prisege pri konjski kupčiji.

Ko se je cigan nato spet odpravljal na konjski semenj, je rekel svoji ženi: »Poslušaj stara! Ponudi mi, preden odidem, štiristo grošev za kljuse, kajti na trgu bom moral priseči, da mi je nekdo štiristo grošev že ponujal — saj veš, danes je spet tako soparno vreme.«

KULTURNI BALKAN!

Med tem ko drugod restavrirajo prvo svetovno vojno, bodo na Grškem restavrirali bizantinske cerkve, Tezejev hram, Akropole, Hadrijanov slavolok in premnoge druge umetniške znamenitosti.

MODER ODGOVOR

Učitelj: »Pomisli! Če prihrani tvoj oče vsak dan 20 din, koliko bo imel ob koncu meseca?«

Učenec (jedrnato): »Moj oče nič, moja mama pa novo obleko!«

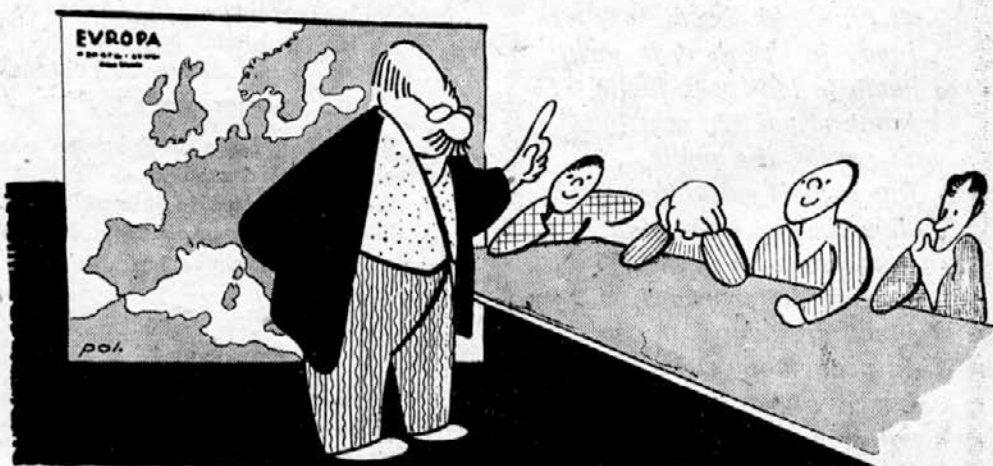
NESREČA.

Pepi: »Kaj se pa tako kislo držiš?«

Miloš: »Oh, ko sem tako nesrečen. Mlado ženo imam, pa je vedno bolna.«

Pepi: »O, prijatelj, jaz sem še bolj nesrečen. Imam namreč staro ženo, pa je vedno zdrava.«

OB KONCU ŠOLSKEGA LETA



Profesor: »Vsi, ki imajo iz zemljepisa ponavljalne izpite, naj med počitnicami ne čitajo dnevnikov, temveč marljivo študira-

jo snov kot smo jo jemali v šoli. Vsako sklicevanje na dejanski stan bom smatral za: non paratus!«

Nekaj navodil za varnost pri zračnih napadih

1. Če sedi doma in zaslišiš znak za vzbuno, ki napoveduje prihod sovražnih avijonov, teči brž v klet. Pri tem pazi predvsem na to, da:

a) ne pozabiš v naglici ključ od kleti,

b) se ne prepiraš z ženo in vsled tega nevarnost prestiš,

c) dobro zakleneš svoje stanovanje, ker ni nujno, da te samo bomba lahko spravi na beraško palico.

2. Če te zračni napad preseneti na ulici, se obnašaj tako, kakor če srečaš upnika. To je:

a) skrij se v prvo vežo,

b) pazi, da v veži res ne srečaš koga, ki si mu dolžan.

3. Če te zaloti zračni napad v trgovini, gostilni ali kavarni, glej da jo pri prvem znaku za nevarnost pobrišeš iz lokala — kamorkoli. To seveda nima pomena če:

a) si račun že plačal,

b) je lokal slučajno tvoj.

4. Če si v trenutku zračnega napada v parku, gozdiču ali sploh na samotni — ostani kjer si. Če nisi sam in ti to pri tem pade okoli vratu, mirno stisni to k sebi in čim lepše izrabi priložnost. Seveda tudi to ne pride v poštev, če je tisto kar ti pade okoli vratu slučajno:

sovražni padalec.

Dandanašnje junaštvo

Dandanes je že skoraj vsak tako ali tako junak.

Če tam na fronti obleži ali pri ženki obsedi.

Junak je skoraj vsak mrlič, junak je tudi vsak hudčič.

Junak si pač, če sam bežiš ali sovražnika podiš.

Junaštvo je naskok močan ali umik čez širno plan.

Junak se v morje potopi in si medaljo pribori.

Junak gre sam v smrtno past, da pade, kot velevala čast.

Junaštvo prav zares cvete, naj nam nikoli ne zamre!

Danes le tisti ni junak, ki nosi čedno zlikan frak.

Ne briga za junaštva se, ker mu le za dobiček gre.

D. Gollja:

Tudi skrbi

Kdor danes malo se ozre, hudó se mu stori, ko vidi, da preplavlja svet le sveža mlada kri.

Zato razmišlja marsikdo, kako bo ž njim in kaj, in, če je to začetek le, in kdaj bo vsemu kraj.

A nor je vsak ta pametnjak, ki mozeg zdaj napne, ker čas je tak, da vsak le to ve, da prav nič ne ve.

In to prav gloje vsem srce in spati nič ne da: ta nedoločnost, ki je kot egiptovska tema!

A kdor povrhu je slabič, nadene si skrbi, ki človek — poštenjak samo se jim lahko smeji:

Si prvi trapi s tem glavo, kak jezik naj se uči: francoski, nemški, ruščino za prid bodočih dni?

A drugemu je to problem: kak naj pobarva se, ko itak ko kameleon ima vse barve že...

In tretji s krajev vseh hiti jemati napise vstran da mož pred morebitnostmi je pač zavarovan.

Četrty — on je milijonar, a to je tudi vse! Njega skrbi: če to zgubi, da bo le ničla še...

Samo uradnik se smeji, on je brezskrben tič: če bi izgubil vse, kar ima, ne bi izgubil — nič!

JASEN ZNAK.

1. dijak: »Čuj, Lojze, Janko hoče menda po vsej sili izdelati z odliko.«

2. dijak: »S česa pa to sklepaš?«

1. dijak: »No, ker pripoveduje vsem profesorjem, kake sorodnike ima v prosvetnem ministrstvu.«

TRGOVSKA.

1. trgovec: »To pa moram reči, kolega, tvoj sin pa zna. Zdaj je že zopet napovedal konkurz.«

2. trgovec: »Kaj zna — nič! Preveč je nervozen! Že s 30.000 dinarji dolga napravi konkurz; mar bi počakal, da bi imel vsaj 50.000 dinarjev dolga.«

IZ SLOVENSKEGA PRAVOPISJA

Zelo komplicirana sta nemški in francoski pravopis, še bolj je kompliciran angleški pravopis, a slovenski je najbolj kompliciran. V dokaz le nekaj primerov:

Piše se — dežnik, izgovori se — marela.

Piše se — povrtnina, izgovori se grincanj.

Piše se — klofuta, izgovori se — focn.

l. t. d....

Praktičen izum

1.



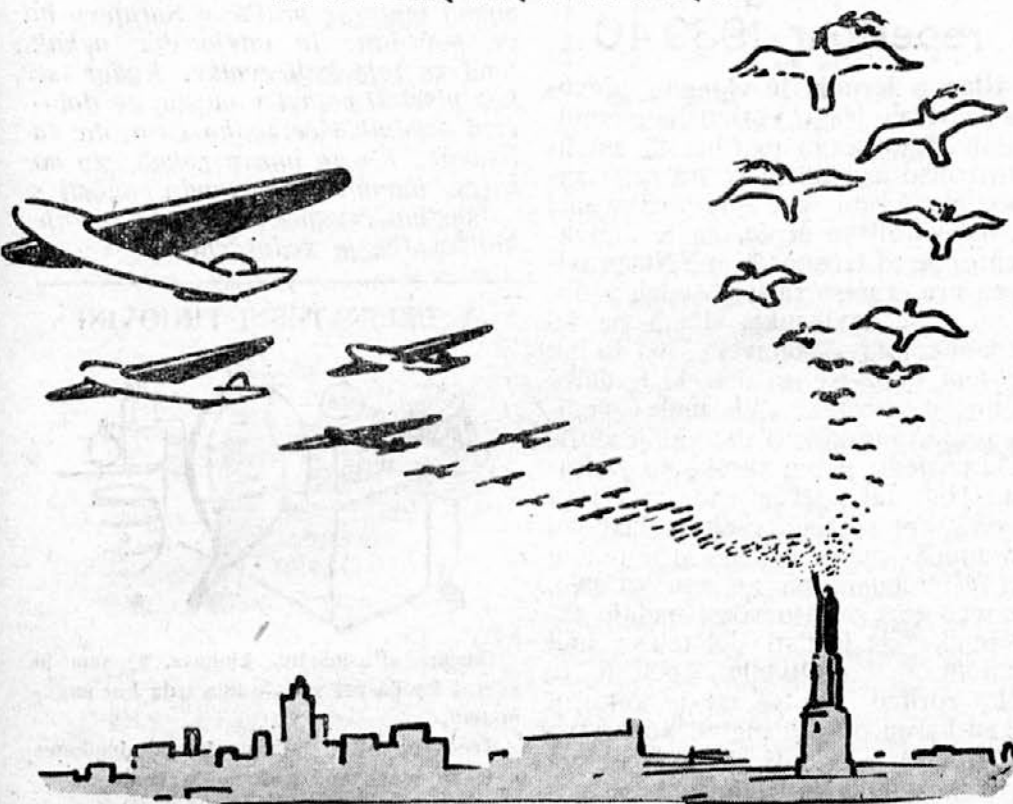
za dež in sonce

2.



za prah in plin

AMERIKANSKA



Za Evropo mi skrbimo,
ji pošljamo dobrote,
miroljubne telegrame
in kompletne zračne flote,

za katere Evropejci
sami dajo naj pilote,
nam pa zlate franke, funte,
a nikakor — poljske zlote!

OGLAS

Vsi, ki imajo doma kakšne stare flinte ali kaj drugega orožja iz svetovne vojne št. 1 naj ga oddajo pri podpisnem. Naročam ga za ameriške liferante, ki bodo vso tako robo iz svetovne vojne št. 1 poklonili za primerno nagrado udeležencem in lastnikom svetovne vojne št. 2. Ker bomo zaračunali prevoz iz Evrope v Ameriko in potem spet iz Amerike v Evropo, flinte bodo pa že kar v Evropi, tudi ta prevoz ne bo brez nagrade.

Hill Bill, verižnik.

ZA AVIJONSKE POLETE

je zmanjkalo reklamnih letakov in zdaj aeroplani odmetavajo že kar narejeno robo, katero so poprej z letaki propagirali. Stranke pa z izdelki, ki človeka tudi docela »izdelajo«, niso posebno zadovoljne, ker jih niso naročile. Vsiljivost je povsod nerodna, tudi pri obdarovanju z bombami.

MODERNO.

Oče: »Kaj, ti čitaš »Večernik«, namesto da bi se učil? Če do šestih ne boš z nalogami in učenjem gotov, boš dobil batine.«

Sin: »Oh, že zopet ultimati!«

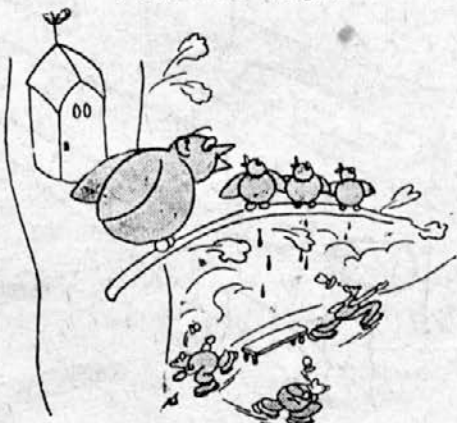
ČASOPISNI SLOG:

— — — bombniki so odložili 100.000 ton granat in eksplozivov na sovražne postojanke in objekte. (Pri nas odlagamo smeti.)

RAZUMLJIVO

Na frontah ob Rokavskem prelivu nastajajo žepi pri ofenzivah.

V ŽIVČNI VOJNI



»Kaj vam nisem rekla, da opravljajte potrebo v za to določenem prostoru in da mi ne vznemirjate pasantov pod seboj?«

ČASI SE MENJAJO

V Beograd je prispela ruska delegacija, da zamenja ratifikacijske listine trgovinske pogodbe. Vsi navzoči so z zadovoljstvom opazili, da Rusi spoštujejo diplomatsko etiketo in poznajo celo bonton!

Emigrant Josip Josipovič, ki je delegacijo opazoval od daleč, sreča emigranta Vaso Vasiljeviča:

— »O, pozdravljeni kaljega! Ali ste videli? Anatolij Josipovič Lavrentijev prihaja iz sovjetske Rusije, a ima cilindar! Ja prišel iz carske Rusije, a bil razcapan kakor — baljševik...«

NAJMODERNEJŠA DEŽELA

je vsekakor Amerika. Tam letala zastare prej nego so sploh gotova.

O, le naprej . . .

Barčica po morju plava,
podmornice se skrivajo.
O, le naprej, o, le naprej,
dokler je premoga kej.

Po zemlji tanki ropotajo,
pod nebom avijon frči.
O, le naprej, o, le naprej,
dokler je bencina kej.

IZ SEDANJOSTI

Samo ena radijska objava je v skladu z dejanskim stanjem: napoved časa.

TRGOVSKI NASVETI

Vprašanje: Mož, srednjih let, z lepim kapitalom, želi osnovati trgovino, ki bi se obdržala med in tudi po sedanji vojni. — Ponudbe (samo resne) se bodo primerno nagradile.

Odgovor: Že v prejšnji številki našega lista smo svetovali vsem gospodarskim krogom, ki nimajo trgovskega instinkta, da se lotijo izdelovanja beraških lajn. Vam pa svetujemo, da odprete trgovino s kostmi in starim železom. Že med vojno je za temi predmeti veliko povpraševanje, po vojni pa jamčimo za 100 odstotno konjunkturo.

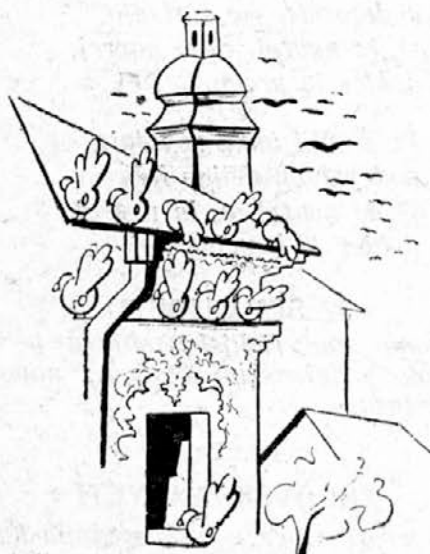
KOT NEKOČ STARI KRISTJANI,

tako tudi v današnjem času verna vatikanska dežela prebiva v podzemeljskih katakombah. Le s to razliko, da so se kristjani nekoč skrivali pred levi, zdaj pa pred jeklenimi ptiči.

Maribor — jugoslovanske Benetke



Mariboru so golobi menda najbolj svete ptice; dom jim grajska je tasada in Tappeinerja



Upajmo pa, da splaši se — tri zmolimo očenaše — Baš, gradu čuvar neumorni in v rižoto jih pobaše.

DA SE NE POZABI!

Sredi maja smo pozdravljali v Mariboru hrvaške književnike. Z dolgi-mi verzifikacijami jih je pozdravil tudi pohorski poet Zorzut. Nekdo je ob tem govoru zamrmral: »Metrika, metrika, metrika...« Zorzut ga ni slišal, pač pa gospod pri sosednji mizi in mu je dejal: »Veste, vi se razumete na metriko, Zorzut pa na kilometriko...«

HUDIČEVA IZNAJDBA.

Vinko: »Pisalni stroj je hudičeva iznajdba.«

Janko: »Zakaj?«

Vinko: »Zato, ker vsi slišijo, če nič ne delaš.«

Mariborski gledališki repertoar 1939-40

Hlapca Jerneja je vklenila njegova pravica v trdno Verigo čiste umetnosti. Zato se ga mariborski inteligenti niso usmili in so ga rajši zaničevali, kakor pač pravi Slovenci nemške Celjske grofe. Za te »inteligente« je ta izostanek pač Neopravičena ura, ker so rajši posedeli v objemu kake navihanke, doma pa so ženam trobili — hinavci — da so bili pri lepi Vidi. Ne pri tisti, ki je daleč stran od švicarske »Vie male« pleni-ce prala, temveč pri tisti, ki je doživela posledic polno zaroko na Jadranu. Toda taka stvar pride vselej na dan, kakor se pač vsak tajinstveni »Konto X« nekoč odkrije in je potem pri hiši rabuka, pa ne vse za šalo, temveč zares. Zato včasih padajo tudi bunke, da je tisti del telesa pod hrbtom črn kot Othello. Toda to je zelo zdravo, ker se tak-le kulturni cigan-baron odvadi metati kovarstvo in ljubezen v en koš, kajti umetnost ni kaka vdova Rošlinka, ki se nastavlja Janezu in vojakom za brezplačno predstavo, ali pa kaka Gejša, ki zavisí od milosti nečednih vampežev. Zanj je treba dosti več ko 30 sekund ljubezni. Čista je v svojem bistvu ko Ana Christie, dasi po farizejih opljuvana kot tista izdaja pri Novari, ki je kot izdaja prav tako iluzorna, kot sama kraljica Krisalida, ki radi sedanjega krvavega plesa v maskah ni mogla na pot v Benetke, oziroma do tistega umetniškega mesta, ki ji gre.

PESNIK TINE UJEVIČ

pozna kulturne prilike v Sarajevu in ve povedati, da imajo doli nekaj fond za tuje književnike. Kadar se kak pisatelj pojavi v mestu, ga določeni uradnik išče toliko časa, da ga iztakne. Ko ga ima v rokah, ga na račun imenovanega fonda pogosti s — šestimi čevapčiči in fondu za tuje književnike je zadoščeno.

V DELIKATESNI TRGOVINI

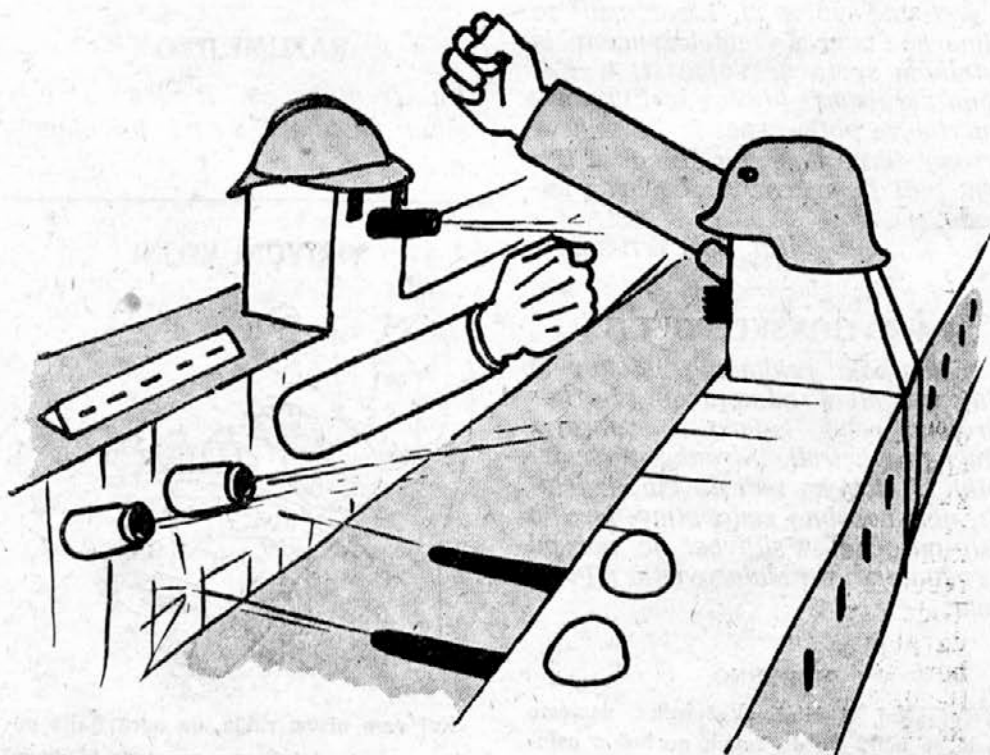


Gospa: »Poslušajte, klobasa, ki sem jo včeraj kupila pri vas, je bila trda kot pnevmatika.«

Trgovec: »Kaj hočete, ko pa dandanes avto že vsepovsod nadomešča konja.«

SLON — VRTNAR

Slon neslaven je vrtnar na poljani spomladanski, njega rilec velikanski cvetju nežnem je grobar. Kamor stopi — vse pollači, kar lepo je — vse popači, rilec svoj povsodi vtika! Pametna je bolj motika, kakor slonov »stroj možganski«.



Siegfried in Maginot sta se končno spoprijela

Iz Kranja

EVROPA — PODRTINA

Za Evrope konkurenca
je bila jim Podrtina.
Dasi mala, čisto skromna,
je stočila dosti vina.

Koncesija ugasnila
Podrtini je sred' maja,
zdaj bo morda v Evropi
malo večji ringaraja.

Podrtina »elementa«
zdaj ne bo nič več redila,
»element« nam brihtna buča
kar na lepem je odkrila.

Mi pa vemo, da Evropi
sonce jemlje Podrtina;
pa zato naj bo podrti
konkurenčna ji duplina.

Kaj kalila bi ovčica
volku vodo v potoku,
ko se da jo ukrotiti
v enem samem lepem skoku!

DIJAKOVA TOŽBA

Parkrat me je neslo v matematiki,
imam pa ponavljati izpit in še doma
so me prav po gorenjsko naklestili.
Uštel sem se samo za nekaj števil,
pa sem jo pošteno izkupil, vse poči-
tnice imam pokvarjene. Trideset go-
spodov na rotovžu se je pa onokrat
uštel kar za 100.000, pa pojdejo
kljub temu v letovišča in nobenega
izpita ne bodo polagali.

PO HACETOVIH STOPINJAH

Pogosti vlomi, kriminal,
vse nam zgovorno govori,
da v našem mestu prav močno
Hacetov še spomin živi.

Iz Ptuja

RESOLUCIJA PTUJSKIH UČITE- LJEV

»Za dolgove dajte moratorij
ali nas žive pošljite v krematorij!«

PTUJ BREZ ŽUPANA

Ptuj je v zadnjih dveh tednih že
drugič brez župana in merodajni či-
nitelji love po ulicah in hišah nove-
ga kandidata za ta nehvaležni posel,
ki sta se ga kar zaporedoma otrsela
dva doktorja (zadnji je postavil kar
rekord tridnevnega županovanja).
Toda novo žrtev bo težko najti, mor-
da jo bo treba importirati iz Mari-
bora ali Celja, kjer je več takih uža-
ljenih kandidatov. Kajti župana Ptuj
mora imeti — kdo bi pa sicer skrbel
za mesto, za uradnike, vodil seje
i. t. d.?

Kdor hoče imeti
res dober dežnik,
naj pohiti k

BETKI LEŠNIK

MARIBOR, Glavni trg 17/a

JANEZEK ŠE NE VE, KAJ JE TRGOVINA,



pa si tako-le predstavlja trgovca, ki
je »prišel na zeleno vejo«.

Iz Celja

KOMUNALNA POLITIKA.

Celjska mestna podjetja bodo razširila
svoje obrate, ker pričakujejo velik dotok
novih uslužbencev, ki so se izkazali v svo-
jem prejšnjem »zvanju« preveč vneti in po-
žrtvovalni prijatelji novega modernega tu-
rizma in turistov.

PRELOŽENA DELOŽACIJA.

Vse Celje in okolica govori o deložaciji,
ki bi se naj izvršila, pa se ni. Pravijo, da je
tudi ta dogodek v duhu mednarodne situ-
acije.

POVIŠANJE MEZD.

Radi narasle draginje zvišujejo vsi last-
niki gostinskih obratov svojim uslužbencem
mezde. Lep zgled socialnega čuta, razume-
vanja in krščanske pravičnosti je pokazalo
ugledno celjsko podjetje, kjer je znašala
preje mezda na uro 2.75 din, uprava tega u-
glednega podjetja pa je zvišala urno mezdo
na 3.75 din. Od te mezde bo podjetje odte-
govalo 25 odstotkov, ker dovoljuje name-
ščencem sprejemanje napitnine...

Pa tudi borza dela pričakuje, da bo v
kratkem iskalo pri njej dela nekaj novih
brezposelnih. Vendar pa jih ne bo težko
zaposeliti, ker delodajalci take ljudi povsod
in vselej potrebujejo. Le izgledi za prihod-
nost so slabi.

STAROST.

Vprašali so zrelo damo, koliko let ima.
Odgovorila je: »Ko sem se omožila, mi je
bilo 17 let, mojemu možu pa 30 let. Sedaj
ima moj mož dvakrat trideset let, jaz pa
dvakrat sedemnajst let, to se pravi 34 let.«

IZOBRAŽENOST.

Pepca: »Pravijo, da je tvoja gospa zelo
izobražena.«

Anica: »To pa že to. Če me ozmerja, mo-
ram ves večer iskati po slovarju, kaj mi je
prav za prav rekla.«

ZAMOREC IN TUŠ

Mali Tonček vidi prvič zamorca:
— Mamica poglej! Ta gospod pa se
sigurno pod tušem umiva...

IZLOŽBA V FEBRUARJU 1940



Poglej, možek, kako velika izbira!

IZLOŽBA V JUNIJU 1940



Poglej, možek, prav nikake izbire ni.



— Junij je končno prinesel že dolgo zaželeni in v letošnjem maju pogošeni — maj. To se vidi zlasti v parku in po noči...

— Odvetniki in sodnija nimajo poslednji čas nič dela. Da niso brezposelni, se zato pravdajo nekateri odvetniki med seboj...

— Tudi zidarji so stavkali. Radi nujnosti dograditve so ta čas kljub temu delali v notranjosti bolnišniškega paviljona. Tam sta se potila za dograditev — dva cela delavca. Tako je zdaj vendarle zelo verjetno, da bodo naših sinov sinovi uživali bolniško nego v novem paviljonu. Takole okrog leta 2000.

— Pobrežki prezident je umrl. Ljudje so zaprepaščeni, ker vedo, da bodo zdaj pobrežke ceste še manj škropili, ko ni nobenega poglavarja.

— Maribor je lepo skrbel za neko občinsko siroto. Dal jo je šolati in jo je izšolal pri Rdečem križu za — križarko. Križarko mora biti sama do brota. Tudi omenjene križarke je bila sama do brota. Ker pa je do brota sirota in ona je bila res sirota, služi ta po dovršeni šoli zdaj v zahvalo Mariboru za križarko — drugje.

— Zelo pripravi so novi Tramvaj-omni-avtobusi. Tudi zadaj imajo vrata, kjer lahko skoči skozi njih preplašeni potnik, če šofer preveč dirja.

— Mesarske muhe so hudo vznemirjale Ljubljano. Zdaj so se preselile že v Maribor, ker Maribor pač vse pobira za Ljubljano. Mesarji jih pa tajijo. In čisto upravičeno: mesarske muhe so zmeraj tam, kjer je kaj mesa. Torej v Sloveniji poslednji čas ne morejo biti.

— Vstopnino na Mariborski otok so zvišali od 1 na 2 dinarja. To je 100 odstotkov, zlasti za dijake, ki jih ne moremo šteti med pridobitne sloje, a čutijo kljub tej napaki potrebo po kopanju. Za njihove žepe bo torej odslej Mariborski otok po-kopališče.

— One, ki so po polnoči še žejni, je hudo zadelo žalostno dejstvo, da je pri »Novem svetu« splavala policijska ura ob 2. uri zjutraj po vodi. Zakaj je splavala po vodi? Ker je šef — Po-vodnik!

— Poslednji čas je spet oživel naše Pohorje. Vse polno hodi nanj

planincev — z avtomobili. Bog ne daj, da bi pri nas zmanjkalo bencina, to bi bila smrt za naš turizem!

— Zakaj je v Mariboru poslednji čas zmeraj manj slakosti? Ker se je »Mirim« preselila v Zagreb!

— Za zaključek naše glasbene sezone je bil v gledališču nek ples. Času primerno je bil ta ples pač v maskah...

NOVODOBNO

»Oprostite, gospod, ali mi morete povedati, kje je tu v bližini policijska stražnica?«

»Tu v bližini ni nobene, gospod!«

»Mogoče pa bi lahko kje dobil kakega detektiva?«

»Zelo dvomim!«

»Niste ves čas nobenega srečali?«

»Ne!«

»Potem se mi pa ni treba bati, da me bo kdo prijel, gospod! Ali bi bili tako dobri in mi prepustili svojo denarnico.«

NESPORAZUM

»Poslušajte, Režika, včeraj so vas moji znanci videli v kinu v moji obleki.« »Saj vendar ne mislite, gospa, da bom šla v tako staromodni obleki na ples?«

+ Pobrežki prezident

Vse brezposelno življenje bil mi je utehe vir,
da med poglavarji pač ne jemlje mene le hudir.

Zadnje čase v tovarštvo sem dobil številno up,
ko brezposelnih je kraljev,
prezidentov kar cel kup.

Danes sem od njih srečnejši:
pokopan v republiki
lastni sem, drugovi pa so
živi v — emigraciji! ...

V BANJALUKI

je nekaj praznih sob. Zanimivo je, da najemniki žive v Mariboru in se jim tudi podnajemniki kar tu ponujajo. V Banjaluki so z ozirom na simpatije, ki jih uživa to mesto pri Mariborčanih — pa menda tudi pri Ljubljanačanih, Kranjčanih itd. — sklenili odpreti Mariborsko klet in preimenovali najlepšo ulico v Mariborski korzo.

RAZLIKA...

Pasant: Kakšna razlika je med dnevnikoma »Večernik« in »Jutro?«

Kolporter: »Malenkostna, »Jutro« prinaša vesti, ki so se zgodile zvečer, »Večernik« pa tiste, ki so se zgodile zjutraj.«

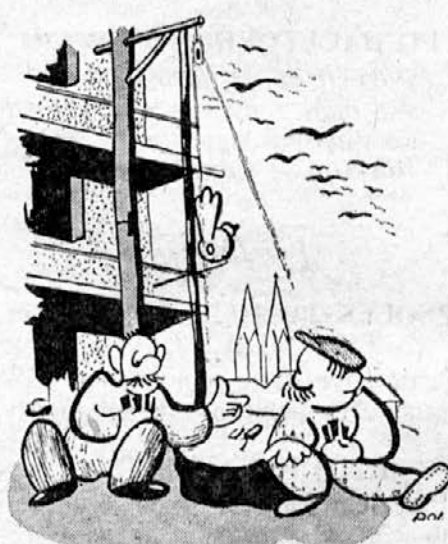
Nadloge, tuje in domače



Zemlja polna je težav,
zdaj življenje sončno ni;
po vsem svetu, še pri nas,
marsikaj ljudi teži.

Kjer so fronte, tam grmi,
tam pokrito je nebo
na debelo z bombniki,
ki razsajajo grdo.

Huda je nadloga to,
druge smo deležni mi;



roj za rojem grdih muh
nam na stenah se drži.

Stavbe v zrak lete drugod,
tu jih pa še zidajo.
Mar se delo splača še?
Glej, zidarji stavkajo!

Ko si mezde zvišajo,
primejo za delo spet,
pa četudi vseokrog
se podira nori svet!

ČUSTVENOST



— Nesramno srečo ti ima ta Greta! Poroči se ti pred tremi tedni s starim milijonarjem. Na poročnem potovanju pa je padel z visoke skale v morje in utonil, tako, da ga ji niti pokopati ni bilo treba.

VELIKA ŽELJA

Teta: »Strašno rasteš, Janezek. Kmalu boš večji ko tvoj oče.«

Janezek: »Jo, da bi že kmalu bil. Potem bo moral očka vse stare hlače ponositi za meno!«

Ljudska bajka

Bog oče je nekega dne poklical sv. Petra k sebi in se je bridko pritožil, da spravljajo vinopivci na zemlji njegovo ime vedno v zvezo s slabim vinom.

»Poslušaj jili, Peter,« je rekel Bog oče. Letos je vino kislo in kako govore: Oh, moj Bog, kako je to vino kislo, bogami, to vino je slabo. Tega ne maram več slišati.«

»Veš kaj,« je rekel sv. Peter, »stori, da bo vino prihodnje leto izvrstno; bomo videli, kakš bo potem.«

Bog oče je storil, da je naslednje leto trta obrodila tako kapljo, kakor še nikoli do tedaj. Poslal je sv. Petra poizvedovat na zemljo.

Sv. Peter je dolgo izostal in ko se je naposled vrnil v nebesa, je bil prav slabe volje. »No, Peter,« je vprašal Bog oče. »kaj pa pravijo ljudje letos, ko imajo tako dobro kapljico.«

»Oh, gospod,« je zavzdihnil sv. Peter, »Ti pa res nimaš sreče; stori kar hočeš, ljudje Ti ne bodo hvaležni.«

»Tako? Kaj pa govore?«

»Oh, pogledj doli na zemljo,« je rekel sv. Peter, »videl boš, kako ljudje vriskajo in pojo in se vesele, vmes pa govore: Hudiča, letošnja kapljica je pa dobra!«

V Ameriki so postavili spomenik svobodi. Ali ni lep človeški običaj, da postavljamo mrličem spomenike?

*

MALOBESEDNOST.

Janko: »Kaj pa rečeš svoji ženi, če prideš pozno domov?«

Jože: »Jaz ji rečem samo dober večer, vse drugo pove potem ona.«

ZVESTA DUŠA



— Reci, dragec, imaš mogoče kakšne ponošene hlače za mojega prijatelja?

Velika razprodaja Češki magazin, Maribor

Prodajamo od 20-30% cenejšo od znane nizke in stare cene. — Zato pohitite vsi v ...

Ne zamudite prilike, dokler zaloga še traja!

Vigred se povrne

15. junija 1940. Šolska naloga. Danilo Goflja.

Prafzaprav sem hotel za svojo osebnost napisati eno drugo Šolsko nalogo, pa sem jo kar sam lastnoročno cenzuriral, še preden je inficirala moje Možgane. Zakaj naj bi tudi napisal eno nalogo samo Zase? Na svitlo je pa ne bi smel obelodaniti, ker je vün zgledala kot kaki Pes brez nagobčnika, danes pa je ponekod Pasji kontumac. In f drugem oziru tudi nisem nikakoršen sodobni De-lirični Besnik, čigar Pojezije ne bere Nihče, razen Njih samih, ker imajo dober želodec in še boljše Prebavo.

Zato sem se spomnil na vigred, ki se vedno povrne, kadar Koga ginljivo pokopljejo, in sem napisal nalogo o vigredi, ki ji pravimo po slovensko Pomlad. Pri tem sem se oklenil istega recepta, kot naši Besniki: kadar nimajo nobene Inšpiracije in ideje (te dobivajo navadno šele po Policijski ur!), zbesnijo kaj o Pomladi. Če ne gre drugače, pa f teh pojetičnih Verzih:

Pomlad

Je solata zeleneča,
ino redkvice rudeča,

duša pesniško noseča
moja je, o sreča, sreča!

Ta pesem sicer ni ravno najboljša, ker egzistirajo še boljše, toda ampak je zelo dobra, zlasti kot Morilno orodje. Zavezniki naj bi jo razmnožili in jo uporabljali namesto tankof, letal in kanonof. Afekt f obliki miliona mrtvih Sovražnikof ne bi izostal. In bi oni imeli pri celi zadeščini še profit, kajti za tako Morilno orodje je treba samo nekaj popirja (f popirju pa so itak Molstri, to se je videlo pri plakatih!), za kanone pa je treba najprej kanona, potem moniciona, potem pa še koga, da ga kugla zadene...

Da se povrnem na Vigred, rešpektivno: na Pomlad! To je najbolj ljubko razdobje f celem letu. Drevoredi, f kolikor jih še ni kaki plečnikof Načrt poraziral, zacvetejo in sprejmejo f Svoj ljubeči objem zakonite in nezakonite Matere

Sprejmejo tudi mladino, deco, Penzjoniste in druge otroke f svoje okrilje. Tako vidimo, da daje Pomlad življenje, ne samo prirodoisju in drugim Šolskim predmetom, temveč tudi Penzjonistom in njihovemu

drevorednemu delovanju, ki je Alfa in Omega njihovega življenja in, ki se imenuje »Kvartanje«, rešpektivno po špansko »monte Karlo«. Ta monte Karlo jako zelo sliči na civilizirano evropo, ker sedijo najprej vsi Penzjonisti lepo kulturno skupaj, kvartopirijo in so sploh jako zelo dostojni. Potem se pa v hipu pojavi kaki nespোরazum f obliki Goljufije, nato je nekaj časa napetost, nato Grozilni govori, nakar izbruhne vojna brez napovedi in brez ozira na levo in desno, nakar poturčajo tistega, ki je pač najslabši. Tako nastane Velika vojna radi kapitla, le da gre pri pravi vojni za težke milijarde, pri Penzjonistih pa navadno za 25 para. Sicer je pa po drugi Plati spet res, da je fčasih za kakega Penzjonista 25 para mnogo več, kot za tiste, ki se vojskujejo — milijarda.

Taka je Vigred f Drevoredih. Pa ni Vigred samo tam, poisod je, kjer diha Natura. Na deželi Kmet orje brazde in seje Semena in prosi ljubega Boga, da jih blagoslovi, da na jesen obrodi bogat Sad za uteho Družin in Daskarije. — Fse je f enem Cvetju in petju. Cvetijo cvetice, pojejo pa ftiči in drugi rekruti in Rezervisti. — Lepa pa Vigred, rešpektivno Pomlad, ni samo za

Moč ponavljanja

»Tu Klobasa & Co. Kdo tam?«

»Tu Frtačnik. Slišite vi, kakšen čaj ste mi pa poslali? To je svinjarija! Cene znate višati, za kvaliteto se pa ne brigate. To je nesramno izrabljanje ubogega človeka v teh težkih časih, razumete vi, vi...«

»Trenutek, prosim, pri telefonu je vaje-nec. Takoj pokličem koga drugega.«

*

»Tu Klobasa & Co. Kdo tam?«

»Tu Frtačnik. Čaj, ki ste mi ga poslali je obupen. Saj ga sploh ne morem rabiti. Kaj takega še svoj živ dan nisem doživel. Ali mislite, da...«

»Trenutek, prosim, pri telefonu je knji-govodja. Takoj pokličem koga drugega.«

*

»Tu Klobasa & Co. Kdo tam?«

»Tu Frtačnik. Vaš čaj pa ni prav nič do-ber. Meni kot stalnemu odjemalcu bi pač lahko...«

»Trenutek, prosim, pri telefonu je pro-kurist. Takoj pokličem koga drugega.«

*

»Tukaj Klobasa. Kdo tam?«

»Tu Frtačnik. Vaš čaj je bil sicer prav dober, toda za prihodnjic prosim, da po-šljete nekoliko boljšega...«

»Da, gospod Frtačnik, bodite brez skrbi. Takoj bom povedal vajencu, ki vam ga je zavijal. Klanjam se!«

V kino-žakalnici



Obiskovalec: »Kaj ste že pričeli?«

Billjeter: »Da, gospod, pravkar vrtimo najnovejši zvočni tednik.«

Obiskovalec: »A, tako! Potem pa lahko še malo počakam. Ta najnovejši zvočni ted-nik sem namreč že najmanj trikrat videl.«

LOTERIJA.

Mož: »Ljuba žena, kupil sem ti srečko poš-tarske loterije; glej, da kaj zadeneš!«

Žena: »Ježeš! Ježeš! Če zadenem poštar-ja, kaj pa bomo z njim?«

SAMEC



— Vidite, veleccenjena, nekatere zaroke končajo srečno, večina jih pa vodi do po-roke.

IVAN LAH, Maribor

Glavni trg 10 - Telefon 25-03

Specerija - kolonijale - delikatese



Gospodinje! Za Vašo kuhinjo špe-cerijske potrebščine, kakor tudi sladke priboljške za Vaše malčke vam nudimo pri nas po izredno nizkih cenah.

oko in dušo, oziroma na kratko povedano z eno besedo ter tudi jedrnato — morali-stično, temveč je Pomlad lepa, še bolj pa koristonosna za razne panoge Javnega in Cevilnega življenja.

Tako je Pomlad jako zelo koristipolna za monafakturiste in za Krojaške Atiljeje, ker si sodobni Človeki na Pomlad omišlju-jejo modernizacijo svojega Zunanjega vi-deza f obliki novih oblek in najnovejših Modnih modelof. Isto velja za glavo, kjer se zamenja klobučevina z Slamo, ki pa ni zmira f glavi, temveč na glavi f obliki Po-krivala. »Pokrivalo« — to je to, kar smo fčas imenovali »klobuk« in kar zadnje ča-se ni več — klobuk... Prav tako daje Po-mlad korist in zaslužek čevljarjem in sploh bati, kjer si človek nujno prihrani en dinar, ker recimo tam eni čevlji ne stane kar 200 dinarjev, kot drugod, temveč le 199 din. — Pa tudi Mladini nudi Pomlad pre-mnogo korist f obliki Majniških izletof, ozi-roma letos bolj Junijskih izletof, na Kalva-rijo, Píramido, Celjski in Ljubljanski grad, nebotičnik in f druge poučne kraje.

— Ni pa Vigred samo čas cvetja in živ-ljenja in koristi in zaslužka, temveč tudi čas Smrti in sploh preminevanja in Posmrt-

nega življenja in Svidenja nad zvezdami. Tako bolniki po Navadi še prenesejo zimo mraz, ne prenesejo pa več Pomladi, oziro-ma Vigredi, temveč kratko ter tudi malo umiro brez Vigredi, nakar jim zapoje kaki pefski zbor »Vigred se spreobrne« in-odi-de f najbližjo gostilno. Je pa Pomlad tudi jako zelo obilna Konjunktura za samomo-er, ker je na Vigred človekof Notranji or-ganizem jako zelo občutljif. Največ samo-morof dobavlja nesrečna ljubezen. Naj f miru počiva in na svidenje nad zvezdami! Sicer je pa za take nesrečnike res najpri-mernejše Torišče hladni grob, ker kam bi sicer ž Njimi, ko premore fša drafška Ba-novina le dve norišnici in še ti sta polno-številni zasedeni? Pa tudi Kredita fčas ri, niti za Pametne človeke, kaj šele za Nor-ce. Tako zahteva Vigred kar odlično žetef na Samomorovi podlagi. Samomori se in-scenirajo z Pomočjo drave, save ali kake-ga drugega potoka, z sodelovanjem strupa, pištole, vlaka, fčasih zadostuje tudi, če iz lastnega nagiba konzumiraš kako Moderno pesem ali skompozicijo. Vendar Samomor ne funkcionira zmeraj bliskovito, kot kaki sodobni Napad. Zadnje f je eni nesrečni Lju-bavnik pogoltnil pol Kile strupa za podga-

ne, obesil se je in še ustrelil za nameček, pa ko je potem ležal f trugi na pokopališču, še ni bil denifitvno pokojnik, temveč mrtev samo na Videz in je končoveljavno umrl šele, ko ga je umoril neki poklicni Na-grobni govornik, ki mu je spustil eni govor, ki je trajal ob plohi in blisku in grmenju dve uri in pol...

Ker je pa pomlad čas Smrti, ožive tedaj tudi tiptomatske in druge morilne akcije. »Tip-lomat«, to je lepa Slovenska beseda, ki pomeni tisti tip, ki ga lomi. Poleg tip-lomatskih akcij, ožive na Pomlad tudi ofen-zive in sploh fronte, oziroma polja časti, oziroma skupna pokopališča. Tam gre vse tisto nad zvezde, kar pod zvezdami sproti na svet pride. Tako vidimo, da Pomlad poskrbi, da ni nikoli preveč drenja na Sve-tu, to se pravi, da jih ne umre manj, kot se jih porodi, tako da je Svet vedno na istem Nivoju. In to je prav! Kajti če bi se Svet povzpел še na višji Nivo kot je že zdaj, bi sploh popolnoma — propadel... — Živio Pomlad!

S svobodo je kot z žensko: Tež-ko jo pridobiš, a tem lažje izgubiš.

N a s p r e h o d u



- Ti, kaj pa pomeni ta kolona?
 — Vidiš, to je internat!
 — Kaj, internat? No, če bi tiste stare tam ne bilo, bi se pustil kar internirati.

Izpod Karavank

JESENIŠKI OPTIMIZEM

smo manifestirali z raznimi koncerti, nadaljujemo ga pa z zidanjem. Kdor zida v času, ko zunaj vse podirajo, je pač pogumen! V zidanju smo pa že dolgo časa tudi originalni in najnaprednejši. Pred leti smo dobili tovarniške stanovanjske barake, višek moderne optimistične arhitekture! Okna imajo v streho! Graditelji so vedeli, da na zemlji ni nič dobrega in so zato usmerili poglede barakarjev na luno. Ko se bodo barakarji naveličali luninega smeha, bo morda že dograjeno najmodernejše kopališče, ki nam ga že dolgo obetajo. Tedaj bo tudi na zemlji morda že lepše.

KROJAČ FRANCELJ — SPET ŠIVA

*Šli po svetu so trije,
 Francelj prišel je nazaj,
 Vencelj, Nace pa še ne,
 ker je bil premoker maj.*

PRIJATELJI MILANA STOJADINOVIČA

zbirajo vse viteze upokojenega vodje po Visokem Gorenjskem za nov zmagovit pohod. V Radovljici se namreč snuje MUZEJ VIŠOKE GORENJSKE. V njem bodo shranjene splošne znamenitosti, kakor usahli poslanski mandati in podobne narodne svetinje. Med nje spadajo v prvi vrsti lepaki o povišanem narodnem premoženju — v milijardah — pod srečno Stojadinovičevo roko, ki so

na raznih zidovih in plotovih še vedno prepuščeni zobu časa. Da jih ne bo ogladal, jih bodo vitezi zdaj sneli in spravili. Jeseniško mesto bo pa prispevalo nagačeno, svoj čas zastraženo domačo živalico, ki je bingljala pred kolodvorom. V zameno bo pa visela v špiritu namočena podoba VODJE.

ČASOPISNO KANONADO

na »kašto« KID so si privoščili listi najrazličnejših kalibrov. »Toti list« je pa lansko pomlad zapisal: »Ko prodajalcem vseh branž zapoje boben in noben sodelavec velike tovarniške družine ne bo več videl denarja, zavlada sreča in pravo sožitje. Ves družinski zaslužek bo ostal kar v glavni družinski kasi, pri gospodih očetih — delničarjih.«

TRŽIŠKA

*Pod Storžičem spravil sneg
 mnogo fantov je v nebesa,
 na denar pa v zvezi s tem
 padla mračna je zavesa.*

PISMO

Milan Koruza je bil znan pisatelj in je zato pisal pod psevdonimom. Pa ne radi tega, ker je bil skromen. Bil je zelo domišljav. Imel pa je mnogo oboževalcev, posebno med ženskimi spolom. Tak oboževalec pa je bil tudi njegov krojač, ki mu že par let ni plačal obleke.

Časopis »Jug« je sprejel pisateljev roman in kar je bilo najboljšje — priobčil ga je!

Nekega dne je prejel naš literat parfimirano pisemce z naslednjo vsebino:

Spoštovani gospod!

V zadnji številki »Juga« sem čitala Vaš roman. Sem zelo navdušena in očarana. Pišete pod psevdonimom »Junak s Pohorja«. Vem sigurno, da ste to Vi, gospod Milan Koruza! Priznajte to in dovolite, da bi Vas smela osebno prositi za avtogram.

Vaša Sonja.

Poste restante.

P. s. Nad posteljo imam obešeno Vašo sliko. Dvajset let mi je in sem blondinka.

Milan Koruza ji je odgovoril. Priznal ji je, da je to res on napisal. Pozval je Sonjo, naj pride ob 3. uri k njemu. Pet minut pred tretjo uro je razlil po sobi kolonsko vodo. Ob treh je pozvonilo. »Sonja!« je radostno rekel Milan in šel hitro odpirat.

Pred vrati je stal njegov krojač.

»Jaz sem Sonja!« je rekel. »Hotel sem se prepričati, če ste to Vi napisali v list »Jug«. Za ta roman ste prejeli honorar in sedaj sem prišel po svoj denar!«

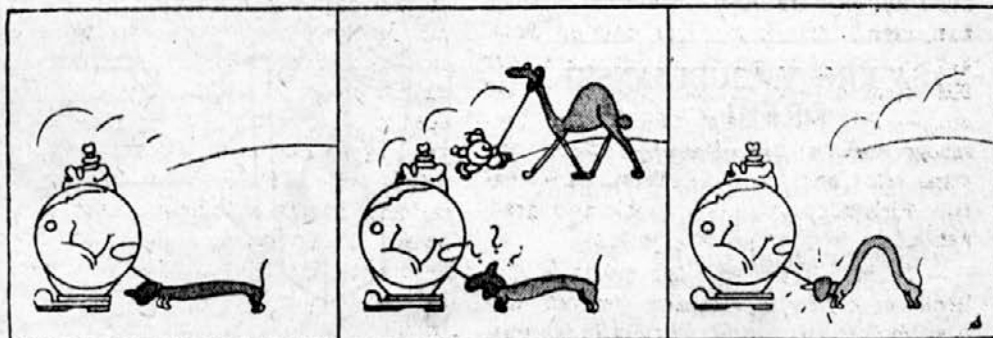
Od takrat Milan Koruza ne piše nobeni ženski več!

»DIVJI« LOVEC.

Letoviščar: »Ali je v vašem gozdu kaj divjačine?«

Gostilničar: »Prej je bilo tukaj nekaj jelenov, pa je prišel letoviščar, ki je bil strasten lovec in ta je tako divje streljal na te živali, da so se vse izselile.«

Prebrisani kužek



Ljubljana pred pasjimi dnevi

Dopisnik Cene

Jadikovanje ljubljanskih penzionistov nad podrtimi kostanji v »Zvezdi« se je že poglobilo, ker so uvideli, da bo njihovo zatočišče le še polepšano v splošno zadovoljstvo.

Toča, ki nas je obiskala te dni, je popolnoma opustošila krasne nasade ob bolnišnici in razbila dokaj šip na kirurškem paviljonu. Strela pa je udarila v pisarno nekega oderuha in mu »poravnala« vse zastarele terjatve.

Dolenjska je postala čez noč najdražje letovišče pri nas. Krivi so temu večinoma Ljubljančani, ki so se kar naenkrat tako enodušno spomnili nanjo. Dolenjci pa so sklenili v spomni na to preseljevanje prekrstiti gorovje Gorjanci v vabljivo obliko: »Dol, janci!«

Športni krogi so v skrbeh, kaj bo s slovensko ligo, če bodo vsi ljubljanski klubi vzeli od nje slovo. Na merodajnih mestih baje pripravljajo ustanovitve enotnega ljubljanskega športnega kluba, ki bi širil slavo slovenskega centra. Da bi bil pa klub že na zunaj vabljiv, ga hočejo imenovati: S. K. Cviček.

Aeroplani, ki že nekaj tednov »ogrožajo« belo Ljubljano, so pretrpeli v zadnjem času občutno izgubo na ničlah. Od 20.000 je menda ostala le še dvojka in še za ta dva se je izkazalo, da sta — naša!

OH, TI PREDPISI

Ižanec se je nekolikaj zakasnil in ga je prehitela tema. Seveda na vozu ni imel nobene luči, a kljub temu jo je odrinil proti domu. Že za prvim vogalom ga je ustavil stražnik.

»Gospod stražnik,« se je odrezal Ižanec, »meni in moji Liski ni treba nobene luči. Jaz malo vidim, kljusa je pa čisto slepa, pa bova kar po umih našla pot domov.«

»NAŠA KRI« V LJUBLJANSKI DRAMI

O, gospoda, kri ni voda! Vendar »Naša kri« je v Drami bila premočno vodena, pa čeprav igrali sami so začetniki krvavi. Slava, slava, slava upravi!

EKSPERIMENT

z odpovedjo »Ljubljanskega velesejma« je popolnoma uspel in to v moralnem, materialnem in celo v stratežnem oziru. Kajti je vsa druga leta med velesejskimi dnevi padal dež in ni to imelo nobenih koristi. Letos je ves čas, ko bi moral »delovati« velesejem, sijalo sonce. To je za našo agrarno deželo vsekakor koristno. Pa tudi za tujski promet je sonce neobhodno potrebno. Dežnikov še tujci ne marajo več, ker je dokazano, da te pred pravim dežjem ali točo nobena marela ne obvaruje. Zato svetujemo upravi »Ljubljanskega velesejma«, da priredi velesejem odslej samo v dnevih velike suše; kadar pa bodo nevarnosti nalivov ali poplav, naj velesejem kar odpove...

UPRAVI LJUBLJANSKE DRAME ZA KONEC SEZONE

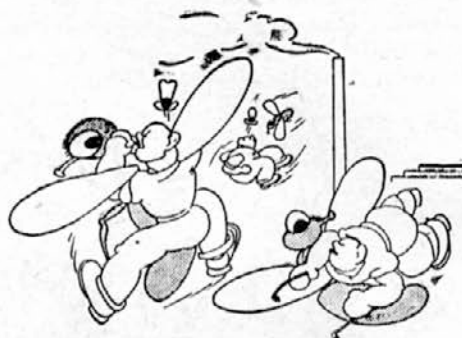
To za klobuk ti zatikam, uprava, ker pač ne maraš spregledati sama: Takšnale Drama nikakor ni Drama. Saj nas ne drami, nasprotno — uspava.

Hoteli so ga postaviti za ravnatelja gledališča. On pa si je izbral manjše zlo in se obesil.

NAŠI MESARJI

so tako nesebični, da kar sami od sebe propagirajo brezmesne dneve, namreč s tem, da hočejo povišati cene mesu in tako znižati število svojih konzumentov.

BORBA PROTI DIKTATURI MUH



V GLEDALIŠČU

— Prosim vstopnico!
— Oprostite! Prihajam kot stakist, da bi predstavljal gledalce.

SOCIALNA GESTA

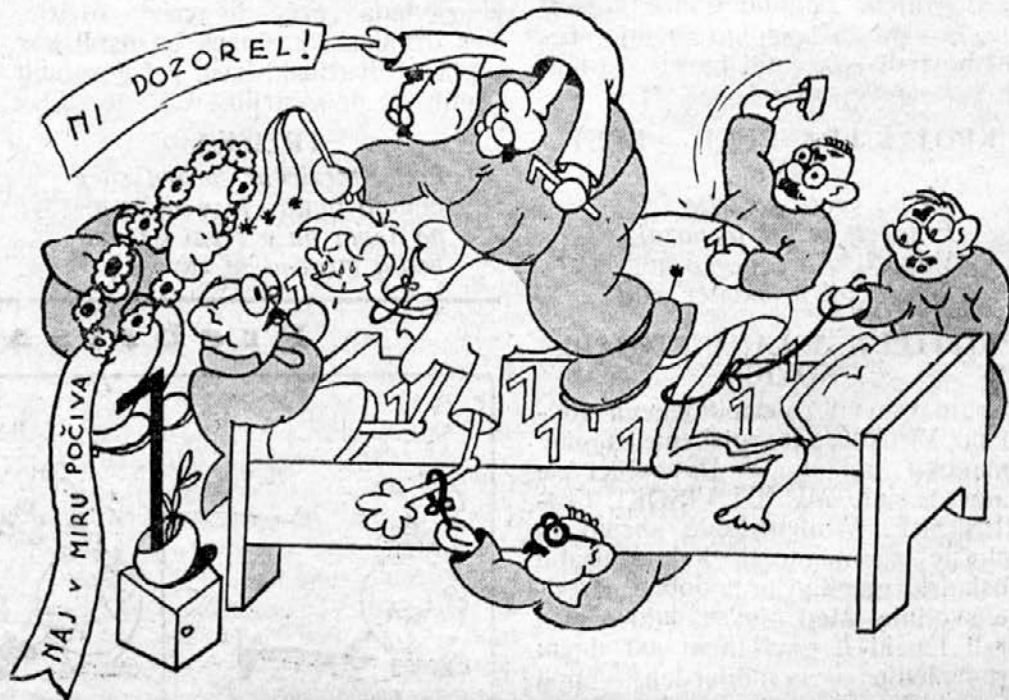
Mestni delavci bodo dobili po najnovejšem zagotovitvi povišanje mezd tedaj, ko ne bo videti nikjer na cesti več pijanega delavca, kajti le tedaj bodo merodajni res verjeli, da je zvišanje mezd potrebno. Mestni delavci bodo izdali na vse prebivalstvo Ljubljane tozadeven proglas o prohibiciji.

PRILJUBLJENOST

(Iz časniškega poročila o slavi službene petindvajsetletnice gospoda kaznilniškega ravnatelja.)

... Kako priljubljen je bil g. slavljeneec tudi pri bivših kaznjencih njegovega zavoda, kaže njih živahna udeležba pri bakladi prejšnji večer. Nič manj nego devetintrideset ovadb radi žepnih tatvin je prišlo na oblastvo.

Maturantove sanje



D. Goflja:

Device Barbare zadnja ura

Bila nekje je Barbara,
devišstvo je cenila,
kljub temu včasih urico
sladkosti je užila.

In dasi spoštovano ime
ji »Barbara« je bilo,
se vendar moškimi ni pri njej
barbarsko nič godilo.

Kljub temu spoštovana vsa
bila je prav v resnici,
kot to pri vsaki boljši in
uradni je devici.

Zakaj bi tudi svoj živ dan
gospe neporočene
izmed milijona sladkarij
ne okusile nobene?

V izpolnjevanju takem Barbari
izpadati frizura
začela je, kot prvi znak,
da pride zadnja ura.

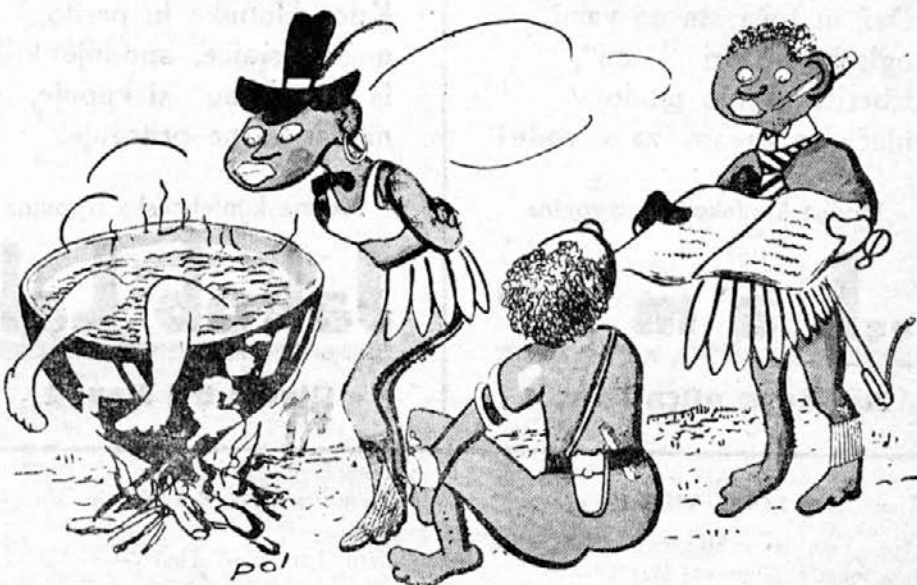
In ko dejansko je prišla
do Barbare smrt s koso,
preteklost zlata ji oči
pokrivala je z roso.

Prišel pred mroči ji pogled
je najprej Mrakov Jože,
ki zlasti npravstveno močno
bil slonove je kože.

Nato pred trudno ji oko
je stopil Kranjčev Miha,
bil malo nor je, zvest zato
do zadnjega ji diha.

Že je grozila s koso smrt,
prikazal se je Cene,
ki tudi razen Barbare
poljubil ni nobene.

Zamorska logika



»Neverjetno! Tu čitam, da jih ujamejo v Evropi vsak dan na stotine, pa so ti uvedli kljub temu v pomanjkanju mesa brezmesne dneve.«

Za Cenetom uzrla je
še Hrastovega Marka,
ki njeni je mladosti dal
prekrepekega povdarka.

Tedaj se naveličala
je smrt čakanja vsega:
»Meni že dosti,« Barbki de,
»je defileja tega!«

Prosila milo Barbara
je, da naj še počaka,
dokler še zadnji ljubi fant
pred njo ne prikoraka.

Ker smrt to odklonila je,
Boga je naprosila,
naj bi se zadnja ura ji
v tem smislu odložila.

Bog je še vedno dober bil,
zato se je usmili

misleč: saj kmalu zadnji fant
bo k njej primotovilil.

Naročil smrtni kosi je,
da toliko počaka,
da mimo Barbkinih oči
še zadnji fant koraka.

Bog mislil je: Če šestdeset
že let je doživela,
zakaj ž njo ne bi zdaj še smrt
minut dveh potrpele?

Nato je prikorakal Franc
in Izidor, ki pasel
pri njej ovčice je in ji
zato v srce je zrasel.

In Eduard in še Tomaž
in Albin in Simplicij —
a vendar, da bo vrste kraj,
— nobenih še ansPICIJ!

Minuli sta minuti dve,
minuli i dve uri,
minul je dan, le kraja ni
ljubinski proceduri.

Minul je teden, mesec že,
minulo je i leto
in Bogu je bilo že žal
za obljubo, njemu vzeto.

Procesija ljubimcev pa
je mimo Barbke drla,
še smrt opilila je kap,
le — Barbka ni umrla.

In ko je končno vendarle
procesija minila,
je Barbka za slovo lahko
— stoletnico slavila...

Bikovo filozofiranje



Truden, zmučenih rogov,
boj naj spet začnem nov
in odcejam svojo kri,
lomim zmučene kosti?

Le zakaj me dražijo
in pokoncu spravljajo?
Kdor tri leta zgublja kri,
le počitka si želi,

Dež in toča sta za vami,
oglasite se pri „Lami“,
izberite zadnjo modo
hlačk in dresov za v vodo!

Modna konfekcijska trgovina

„L a m a“

Jurčičeva ulica šte. 4

Kdor klobuke in perilo,
majce, srajce, spodnje krilo
le pri „Lahu“ si kupuje,
nikdar se ne pritožuje.

Modna konfekcijska trgovina

Jakob Lah

Glavni trg šte. 2

BODO VIDELI!

A: »Vam je umrl stric? Moje sožalje!
Bil je menda že precej star?«

B: »90 let.«

A: »Lepa starost. Ali je bil v teh letih še
duševno zdrav?«

B: »To bomo šele videli, ko bomo odprli
testament.«

NEPRIJETNO

Sodnik: »Gospodična, koliko šte-
jete let?«

Gospodična: »Pet in dvajset!«

Glas iz publike: »Ampak službe-
nih!«

ČUDNO

»Jožek, ali že veš, da leži v ljubljanski
bolnišnici neki revež že štiri dni, pa ga še
niso pokopali.«

»To pa ni lepo. Zakaj ga pa nočejo po-
kopati?«

»Zato, ker še ni umrl.«

Iz Šoštanja

POPRAVEK

K dopisu iz Šoštanja v letošnji šte. 13
»Totege lista« pod naslovom »Gola resni-
ca« blagovolite objaviti, glasom § 777 svo-
bodnega tisk. zakona na istem mestu, z
istimi črkami sledeči uradni popravek:

1 Res je, da ni res, da stoji na Trgu Kra-
lja Petra v Šoštanju nepomemben spome-
nik s slovenskim napisom. Res pa je, da je
res, da stoji tam zgodovinsko silno važen
spomenik s posvetilom: »Gewidmet...« —
Ta napis je za Šoštanj življenjskega pome-
na in bi bila nepopravljiva škoda, če bi bil
pisan v slovenskem jeziku. Ni namreč vse-
eno »agg« ali »jak«.

2. Res je, da ni res, da niso nameščenci
in uslužbenci tuk. industrije člani nacio-
nalnih društev. Res pa je, da bo res, da se
vsi ti vpišejo v ta društva, v njih sodeluje-
jo ali vsaj posežajo njih prireditve. To je
točno in edino prav, saj je nacionalna dr-
žava največji odjemalec te industrije.

3. Res je, da ni res, da nekateri slovo
vzamejo, pa še ostanejo. Res pa je, da je
res, da zaenkrat še ne bodo šli.

4. Res je, da ni res, da ima (peto) kolo
v Šoštanju mnogo privržencev. Res pa je,
da je res, da ima to peto kolo in še nekaj
drugih koles gnolobo in se bo že pri prvem
poizkusu strlo.

5. Res je, da ni res, da je VI. kolona
»klepetomanov«, klepetulj in raznašalcev
vznemirljivih in tatarskih vesti v Šoštanju
boljša nego drugod. Res pa je, da je res,
da je ta kolona še sedemdesetkrat bolj n-
ivna, kakor vse ostale v srednji Evropi.

Toliko za danes, da se prizadetim ne de-
la krivice. Vašemu dopisniku iz Šoštanja
pa ukinite mastne nagrade in ga pošljite —
po gobe!

Generalno ravnanje šoštanske
vzpenjače.

Kr. dvorni
juvelir in dobavitelj



B. Rangus

Kranj, Dravska ban.

Res dobre ure, lepa zlatnina l. t. d.



SUROVINE

Svet se tepe za surovine, mi pa surovine
zapiramo. Čudno, a samo na prvi pogled.
Svet se tepe za tiste surovine, ki jih še ni-
ma ali pa, ki bi jih zgubil, mi pa zapiramo
tiste surovine, ki so že izpolnile svojo
dolžnost. Zato smo lahko nevtralni. Seveda,
če bi nam primanjkovalo surovin, bi se tudi
tepli zanje. A pri nas je tako, da se suro-
vine same pretepajo. Pa še kako!

S surovinami je zvezana tudi usoda
kulture in civilizacije. Brez surovin bi kar
zastala, pa je vendar prava naloga civiliza-
cije in zlasti kulture, da uničuje surovine
in surovost. In res uničuje civilizacija su-
rovine, še bolj pa tiste izdelke, ki jin na-
redimo iz surovin. Pomislimo samo na to.
koliko železa zmeče moderna civilizacija v
zrak in koliko ladij s surovinami pošlje pod
morje. Pa ne zato, da bi bile surovine ne-
potrebne!

Zmeda je velika. Surovine uničujemo in
jih krvavo potrebujemo. Krvavo se tepejo
zanje in trmasto se jih otepajo. Vse za kul-
turo in civilizacijo.

Vendar, ne spuščajmo se v vse probleme,
ki so zvezani s surovinami. To bi nas zme-
šalo. S tem naj se ukvarjajo diplomati in

gospodarstveniki. Še tem učenim glavam
delajo surovine velike preglavice. Mi si
oglejmo en sam primer potrebe surovin za
kulturo. Eno izmed znamenj kulturnega
človeka je, da se zna podpisati. Za to pa
potrebuje svinčnik, ki ga ni brez svinca —
in svinec je surovina. Kdor se nauči čita-
nja in pisanja, morebiti neha biti surovina
in se takorekoč civilizira in kultivira. To-
rej vidimo, da je za odpravo surovosti po-
trebna surovina. Seveda, imamo tudi čudne
surovine. Ni vse kultura in plemenitost,
kar se svetli!

A tudi za pridobivanje surovin je potreb-
na surovost. Vojskovanje za surovine ni
preveč plemenito, o tem smo si menda vsi
edini. Najbolj brezobzirno se vojskujejo se-
veda surovine, hudi brezsrčneži. In vendar
služijo surovine za pospeševanje civilizacije
in kulture, z vsem tem pa plemenitost.

»Pravi začarani krog.

Dandanašnji gre pa predvsem za surovi-
ne, ki so potrebne veleindustriji. Za kultu-
rne surovine zdaj ni prilika, da bi se topli
zanje. Veleindustrija je prvo, potem pride
vse drugo. Z veleindustrijo je zvezano že-
lezo, premog, petrolej in mnogo drugega,
predvsem pa velemagnati.

Pri nas na Slovenskem je bolj malo teh
tičev in tudi bolj malo veleindustrije. Su-
rovine že potrebujemo, a tepemo se ne
zanje, ker nas ni toliko, da bi res kaj za-
leglo.

Imamo pa dosti srednje in male industrije.
Nekaj surovin dobivamo za to industrijo
tudi od zunaj — seveda proti dobremu pla-
čilu in naša srednja in mala industrija še
nekam gre. Zlasti za malo industrijo nam
ni treba biti v skrbeh, ker imamo potrebne
surovine doma.

Izmed mnogih primerov se bomo spet o-
prijeli enega samega. Saj ta dovolj doka-
zuje, da so tudi manjši industriji potrebne
surovine, predvsem so pa važne za našo
borno kulturo.

Pred meseci so trčile v večji gostilni sku-
paj tri surovine in se spoprijele kakor se
spodobijo. Za nas ni važen podroben opis te-
ga spoprijema, tudi ni treba dokazovati, da
so taki spoprijemi v gostilnah možni, ko
smo pa včasih priče, da se spoprijemljejo čelo
v dvoranah in na ulicah, a ne suroveži,
temveč politiki in podobni ljudje, ki imajo
vsekakor patent na nesurovost.

Rabuka v gostilni je nadaljevanje naše
narodne in splošno ljudske tradicije. O tem



PLAŠČI IZ BALONSKE SVILE BALON-GABARDINA

*

NOVE BARVE
NOV KROJ

TENIS POTREBŠČINE. Tenis žoge CONTINENTAL

FRANČIČOP - MARIBOR

PALAČA BANOVINKE HRANILNICE

ANEKDOTA

Znani angleški pisatelj Chesterton je zelo rejen, dočim pa je Shaw pravi trlica.

Nekoč sta se sporekla in Chesterton je dejal Shawu: »Če vas človek pogleda, si mora misliti, da je prišla lakota v deželo.«

Shaw mu ni ostal dolžan in ga je takoj zavrnil: »In če človek vas pogleda, si mora misliti, da ste lakoto vi povzročili.«

Zemljica obleko novo
zda na pomlad je dobila;
dama, glejte, da tudi Vi boste
kakor zemljica storila!

Se priporoča damski krojač

IGNACIJ TOPLAK

MARIBOR, OROŽNOVA ULICA 10

NAROČNIK!

Prečitaj obvestilo na drugi strani!

so si edini naši zgodovinarji in drugi brihtni velemože. Malokdo pa pomisli, da ta tradicija koristi naši industriji. Pri omenjenem spoprijemu je tekla kri, zvenketali so kozarci, za njimi žarnice in šipe, surovine so prevračale mize, stole in celo omare. Pa ne samo prevračale, tudi lomile so to reč in zraven je pokala obleka in ljudem so trepetali živci.

Ob vsem tem je imela naša industrija velike koristi.

V prvi vrsti sanatoriji za živce.

Ker je tekla kri, pa je bilo treba obvezati rane in kri zaustaviti, je bila na dobičku zdravniška industrija in industrija za izdelovanje obvez.

Ker se je parala obleka, je prišla na račun tekstilna industrija, za njo pa krojaška obrt in vse, kar je še tu v zvezi. Mnogo je tudi pridobilo steklarstvo, trgovina z električnimi predmeti in tudi mizarstva obrt ni zaostala. Z njo je profitirala lesna industrija in zaradi okrušenega zidu so se odrezali tudi zidarji. Z vsem temi pa še mnogi drugi, brez katerih ni krojaštva, mizarstva, steklarstva itd.

Greh bi bil, če bi pozabili na koristi naše kulturne industrije. Časniki so se na ši-

roko razpisali in naši kulturni časnikarji so pri tem pokazali vso svojo kulturnost. S surovino je imela opravka še policija, potem sodnija, pazniki, državni tožilec in spet časnikarji, pa advokati, skratka trije surovinci so zaposlili vso našo elito, razen profesorjev.

Skratka, surovine so potrebne vsemu svetu in tudi nam, potrebne so mali, srednji in veliki industriji, prepotrebne so pa za vzdrževanje kulturnih delavcev, za obstanek civilizacije in kulture.

Naj torej živé surovine!

NA MITNICE

1. mitničar: »Ti, poglej tega gospoda, meni se zdi, da ima zajca pod suknjo.«

2. mitničar: »Beži, beži, to je vendar nedeljski lovec. Če bi ta zajca ustrelil, bi ga v trijumfu prinesel v mesto.«

NEKAJ VESELEGA.

Mati: »Ti porednež, dedek je tako bolan, ti pa tako razgrajaš. Sedi k dedku in mu povej kaj prav veselega.«

Janezek (sede kraj dedka): »Dedek, ali bosta pri tvojem pogrebu igrali dve godbi?«

PO SVOJE

Učitelj: »Janezek, ponovi prislovico, ki sem vam jo včeraj povedal.« Janezek se ne more spomniti in učitelj mu pomaga: »En oče laže preživi sedem otrok, nego...« Janezek hitro: »Nego en otrok sedem očetov.«

ČUDEN GOSTILNIČAR

Neki gospod vpraša gostilničarja: »Kaj imate na jedilnem listu?«

Gostilničar začne naštevati: »Svinjsko glavo, goveji jezik, telečje srce...«

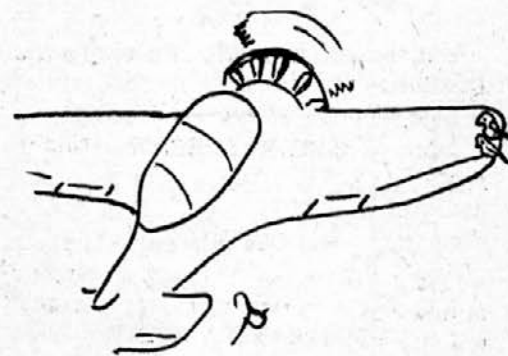
Gospod ga jezno prekine: »Nisem vas vprašal, kakšni ste, ampak kaj imate skuhane!«

Mladoporočenca sta šla na kolodvor.

»Ah, dragi,« je ona rekla, »kaj če ljudje vidijo in vedo, da greva na poročno potovanje. Mene je sram, kako bi naredila, da ne bi opazili?«

»Potem pa Ti nesi kovčke in nihče tega ne bo več opazil!«

PRAKTIČNA PTIČA



— Kdo bi danes še irčal sam po zraku, ko te pa aeroplan trikrat hitreje prepelje!

Tempora mutantur

Kje so stari dobri časi,
kje si ti, kemija zdaj,
kje si zakon o substanci?
Se li vrnete še kdaj?

Čudeži gode se javni,
da še Kana kos jim ni,
kjer le voda se je v vino,
časa se spremnila ni.

Zdaj zlato se v petroleum
izpreminja kar čez noč,
a železo kot srebro se
išče, zbira na vso moč.

Iz premoga kruh se dela,
in iz mleka svila je,
celuloid je za klobase,
velik križ z denarjem je.

Vendar čudeža še manjka,
ki prinesel srečo bi:
da iz »pufov« dal denarce
in iz »fajf« odliko bi!

POZABLJIVI GOSPOD PROFE-
SOR

»Aha, se mi je zdelo, da sem nekaj pozabil: dežnik sem pustil doma!«

NI RAZLIKE.

A: »Kakšen je razloček med giljotino in ljubeznijo?«

B: »Nikakršen! Obe pripravita človeka ob glavo.«

POSTRANSKA STVAR.

Oče: »Vi ljubite mojo Vero?«

Snubec: »Da, ljubim jo in snubim jo! Prosim, dajte mi jo. Dota je postranska stvar - ali pod 500.000 ne sme znašati.«

Odlomek iz poučnega slovarja

Adam. — Prvi človek. Ker je že mrtev in se ne more več braniti, pravijo ljudje, da so vse svoje slabe lastnosti podedovali od njega. (Podedovani greh).

Amerika. — Dežela rdečega plemena. Belci so tu le podnajemniki. Vendar se z rdečimi gospodarji že tristo let prav uspešno igrajo igro jež in lisica.

Bandit. — Zločinec, ki ga ujame roka pravice. Kdor stoji tako visoko, da ga roka pravice ne doseže, ni bandit.

Biblioteka. — Ustanova, ki stremi za tem, da kupujejo ljudje čim manj knjig.

Bilanca. — Seštevanje izgube.

Budžet. — Nerešljiva računsko naloga.

Darwin. — Prvi človek, ki ga ni bilo sram priznati, da imajo ljudje v sebi mnogo živalskega.

Deficit. — Materialni uspeh kulturnih prireditelj.

Debata. — Zabavna igra za preganjanje časa, ki jo lahko igra poljubno število oseb. Zmaga oni, ki najbolj prepričevalno laže.

Demonstracija. — Skupen izprehod po ulicah v spremstvu policijske straže.

Dieta. — Zdravniška tortura, ki se izvaja toliko časa, da bolnik prizna, da je zdrav.

Direktor. — Uradniško božanstvo.

Drama. — Gledališka igra, ki jo hodijo boljši krogi gledat samo iz vljudnosti.

Eleganca. — Skrivanje telesne nepopolnosti.

Emancipacija. — Borba žensk za moške pravice.

Evropa. — Del zemlje, ki bi moral nositi napis: »Ravnaj previdno! Razstreljivo!«

Kameleon. — Človek, ki prosto izpreminja barvo svojega političnega prepričanja. Spada med zaščitene živali.

Kamen. — Primitivna priprava za razbijanje šip o priliki demonstracij.

Kaos. — Sedanje stanje zemlje.

Kapela. — Večja družba godbenikov. Če jih je manj, tvorijo kapelico.

Kalenje nočnega miru. — Prostovoljna oznanitev spečim meščanom, da je v gostilnah nastopila policijska ura.

Karambol. — Kršitev fizikalnega zakona o neprodornosti teles.

Kariera. — Propadanje, ki se zaključi z odlikovanjem za državljanske zasluge.

Karikatura. — Slika današnjega človeka, slikana točno po originalu.

Kavarna. — Zbirališče lenuhov.

Klasik. — Pisatelj knjig, ki jih vsakdo kupi, a nihče ne bere.

Klečeplaziti. — Edini način, da prideš do tega, kar ti po pravici gre.

POSLEDICE.

Žena: »Še veš, ljubi Pepi, v najhujšem mrazu sva se poročila...«

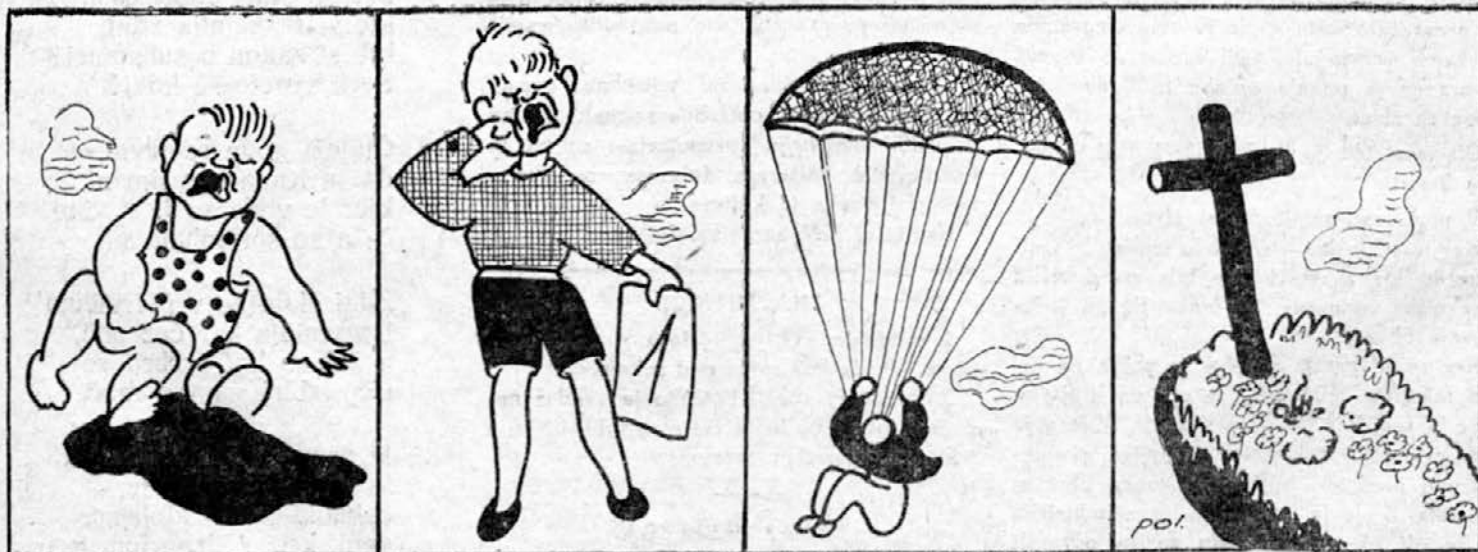
Mož: »Da, da, če se spomnim, me še danes zazebe.«

NA PREDAVANJU.

Zdravnik (na javnem predavanju): »To zdravilo je v rabi že nad 50 let in še nikdar nisem slišal o njem kake pritožbe. Kaj dokazuje to?«

Glas iz množice: »Da mrličji ne znajo govoriti.«

Padalec — od začetka do konca



1. je padel s posodice

2. je padel v šoli

3. je padel s padalom

4. je zadnjikrat padel.